

Školitelský posudek bakalářské práce Kateřiny Vlčkové *Režijní postupy Yoshi Oidy v inscenacích Smrt v Benátkách a Idomeneo*

Školitel: Mgr. Martin Pšenička, Ph.D.

Původní plán bakalářského výzkumu Kateřiny Vlčkové počítal s širším rozpětím. Vlčková se chtěla zabývat režijními principy Yoshi Oidy, japonského herce a režiséra působícího zejména ve Francii. I proto se studentka vypravila na roční zahraniční stáž do Francie, kde si předsevzala sehnat dostatek materiálů, které by ji umožnily napsat bakalářskou práci. Jak to ovšem často bývá, plán se nepodařilo kvůli různým překážkám realizovat, a proto se musela Vlčková zaměřit na inscenace, které měla možnost zhlédnout v Praze, to jest Brittenovu *Smrt v Benátkách* a Mozartova *Idomenea*. Paradoxně tak studentce pobyt ve Francii z tohoto hlediska spíše napsání práce zkomplikoval, poněvadž se jí mohla víceméně věnovat až po svém návratu, tedy někdy od konce května. Časová tíseň se tak nutně projevila i na výsledném tvaru.

Vlčková svou práci strukturuje jako primárně informativní – čtenáře seznamuje s osobou Yoshiho Oidy a jeho aktivitami hereckými, režijními a pedagogickými. Zároveň se stručně pokouší nastínit prostředí japonského tradičního i novodobého japonského divadla, ze kterého Oida vzešel a které do značné míry ovlivňuje jeho uměleckou činnost. Čtenáři se posléze dostávají informace o Brittenově a Mozartově opeře. Závěr patří pokusu o analýzu obou inscenací a jejich srovnání.

Kromě vlastní divácké zkušenosti pracuje Vlčková s publikacemi Yoshiho Oidy, kterými se do značné míry nechává vést a jejichž východiska aplikuje tu zdařile tu méně zdařile na konkrétní materiál. Místy tak práce působí spíše jako referát z dotyčných knih. Podobně tomu je u analýzy inscenací, resp. jejich popisu. Vlčková spoléhá příliš na slova tvůrců či recenzentů, které spíše prezentuje, než aby je konfrontovala s inscenačním tvarem. I přesto se ale objevují velmi zdařilé momenty jako např. interpretace zrcadla v obou operách, popis minimalistického stylu apod.

Práce Kateřiny Vlčkové se po několika přepracováních dostala do podoby práce obhajitelné, a proto ji k obhajobě doporučuji s hodnocením dobře.

V Praze 4. září 2011

Martin Pšenička